

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De collatione diui Ioannis Baptistæ, Sermo CXXVII. Qui falso diui
Chrysostomi titulo editus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

Qui ait: *Centum coros tritici.* Posteaquam granum tritici, quod est Christus, satum est in terra nostræ carnis, & ad vbertatem supernam per dominicam fecundatum est sepulturam, factum est vt homo ceteris fructum suo tam debeat auctori: Nisi, inquit, Ioan. 12. granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Videns ergo villicus satis prouidet, cum dicit: *Accipe cautionem tuam, & scribe octoginta.* Quia sicut quinquagesimus misericordiam confert, ita octogesima totam fidem præfigurât & gratiam. Hic est numerus, in quo, decalogum legis esse, & octo ad eam gratiæ satis gnarus legis, satis studiosus Euangelij lector intelligit. Itaque villicus cū dicit, scribe octoginta, id agit, vt per gratiâ soluat, quod reddere non poterat per naturam. Bene ergo iste villicus meruit laudem domini sui, qui in chirographis non fraudem molitus est, sed salutem: quod autem dixit: *Prudentiores sunt filij sæculi in generatione sua quàm filij lucis.* Ita intelligendum est, quia qui erant filij sæculi quondam, id est, gentiles, nunc electi sunt Dei: & Ps. 101.
Psal. 23. qui erant filij Dei, hoc est Iudæi, nunc in filiis sæculi sunt relictæ, *in generatione sua.* Quæ renati sunt, nõ quæ nati sunt. Scribantur hæc inquit, in generatione altera. Altera hæc est generatio quærentium dominum. Deus autem scientiæ & illuminationis illuminet corda vestra, & totâ scientiæ suæ plenitudinem in vestræ mentis infundat arcanum.

De collatione dñi Ioannis Baptiste, Sermo CXXVII.

Qui falso dñi Chrysostomi titulo editus est.

Hodie nobis Ioannis virtus Herodis veritas dum refertur, concussa sunt viscera, corda tremuerunt,

Ff

runt,

Mat. 14.

runt, caligauit visus, intellectus hebet, aufugit auditus. Aut quid constat in sensibus humanis, quando perdidit virtutum magnitudinem criminum magnitudo. *Herodes, inquit, tenuit Ioannem, & alligauit eum, & posuit in carcere.* Ioannes virtutum schola, magisterium vitæ, sanctitatis forma, norma iustitiæ, virginitatis speculum, pudicitia titulus, castitatis exemplum, poenitiæ via, peccatorum venia, fidei disciplina; Ioannes maior homine, par angelis, legis summa, Euangelij sanctio, Apostolorum vox, silentium Prophetarum, lucerna mundi, præco iudicis, præcursor Christi, merator domini, Dei testis, totius medius Trinitatis, datur incestui, traditur adulteræ, addicitur saltatrici. Merito ergo concussa sunt viscera, corda tremuerunt. At Herodes, ipse est qui prophanauit templum, Sacerdotium sustulit, confudit ordinem, temeravit regnum, corrupit quicquid erat religionis: quod vite, quod legis, quod morum, quod fidei, quod disciplinæ, perdidit & confudit. Herodes sicarius in ciues, in nobiles latro, populator in socios, in domesticos prædo, interemptor plebis, occisor filiorum, homicida in extraneos, in proprios parricida, inebrians cruore terram, in siti sanguinis permanebat. Hinc est quod Ioannis sanguinem pium in genti poculo crudelitatis absorbit, sed ipsa lectio iam loquatur. *Herodes, inquit, tenuit Ioannem, & alligauit eum.* Qui vincula soluerat peccatorum, peccatoris vinculis alligatur, vt vineta venia locum veniæ non relinquat. *Alligauit eum, & posuit in carcere.* Herodes, tu adulterium facis, & in carcerem vadit Ioannes? Sic iudicis sedens in loco iudicis reus, in loco vindicis innocentia persecutor? Rogo vbi rerum facies? vbi fama? vbi pudor? Vbi existimatio publici cognitoris? certè vbi Deus? vbi homo? vbi fas? vbi lex?
vbi

vbi ipsius iura naturæ? Simul omnia sunt Herodes te agente, te iudicante, te iubente confusa. *Tenuit, inquit, Ioannem, & alligauit eum, & posuit in carcere.* Herodes, te causa petit, te arguunt vincula, te carcer accusat, te diuulgat producta in publicum Ioannis iniuria: causam custodia qui requirit, inuenit in te quod puniat, & in Ioanne quod doleat. Ioannes obi notus, fama virtutis cognitus, celebratissimus sanctitate, dū trahit ad se suæ inquisitores iniuriæ, facit vt tuus cunctis innotescat incestus: agit vt te habeat confusio publica, quem corrigere non potuit secreta correctio. Herodem Ioannes monitis, non accusatione pulsabat: corrigere voluit, non perire: sed Herodes facibus libidinis ardens perire maluit, quam redire: & vxorem fratris illicite possidere. Captiuus criminum, innocentia inimicis, odiosa fit semper libertas, virtus contraria vitiosis, sacrilegis exosa sanctitas, inimica castitas impudicis, corruptis integritas pœna, luxuriosis aduersa frugalitas, crudelibus misericordia, pietas impiis, iniustis iustitia non ferenda: probat hoc Euangelista cum dicit, *Dicebat enim illi Ioannes, non licet tibi habere vxorem Philippi fratris tui.* Ecce vnde Ioannes offendit, ecce vnde Herodes furit: malos qui monet, offendit, incurrit odium qui arguit criminosos. Dicebat Ioannes quod erat legis, quod iustitiæ, quod salutis: certe quod erat non odij, sed amoris: ecce qualem consecutus est ab impio pro pietate mercedem. *Volens inquit, occidere eum, simul et populum.* Facile deuiat à iustitia, qui in causis non Deum, sed hominem per time scit. Hic timor peccandi facultatem differre potest, auferre non potest voluntatem: vnde etiam quod suspenderit à crimine, auditores reddit ad crimen, & æstuat animo quousq; perficiat, quod cogitat

malum. Solus est Dei timor, qui mentes corrigit, fugat crimina, innocentiam seruat, perpetem tribuit facultatem. Sed audiamus ipsam Ioannis beatissimi passionem. *Die, inquit, natalis Herodis saltauit Herodiadis filia in medio triclinio, & placuit Herodi: unde iureiurando pollicitus est dare ei quodcumq; postulasset ab eo. At illa pramonita à matre sua, da mihi, inquit, hic in disco caput Ioannis Baptiste.* Hæc est mulieris antiqua malitia, quæ Adâ eiecit de Paradisi deliciis; hæc cœlestes homines fecit esse terrenos; hæc humanum genus misit in infernum, hæc vitam abstulit mundo propter vnius arboris pomum: hoc malum quod homines ducit ad mortem: hoc malum fugit Elias Propheta: & cuius lingua clavis facta est cœli tanquam reus, fugit à facie mulieris, hæc inuenit verum laborem & pressuram, quæ nunc occidit Ioannem Baptistam, deiicit pueritiam, perdit iuuetutem, illicit & inquietat emortuam senectutem. *Pramonita à matre sua, da mihi, inquit, in disco caput Ioannis Baptiste.* De matris pectore dans rugitum noua belua, contempta corporis præda, caput ipsum truncatura peruadit. *Et contristatus est Rex, propter iusturandum tamē, & propter discumbentes iussit dari, misitque decollari Ioannem, & allatum est caput eius in disco, & datum est puella, & puella dedit matri sua.* Audistis fratres, quanta sit nata de voluptate crudelitas, de libidine impietas. *Et allatum est caput eius in disco.* In arenam vertitur domus, mensa migrat in caueam: fiunt de pransoribus spectatores, furore mutatur conuiuium: fit cibus cædes, vinum transit in sanguinem, finis apponitur natali, in ortu exhibetur occasus, conuiuium in homicidium commutatur, organa tragœdiam personant sæcularem, intrat bestia, non puella, quærit amputare, non saltare: discurret fera, non fœmina, spargit

Gen. 3.

1. Reg. 19.

spargit iubas per ceruicem, non capillos: membra dilatata anfractibus sæuitiæ crescit augmentis, fit grandis crudelitate, non corpore, & singularis fera usque dum capiat prædam, fremit ore, dentibus frendit, ferrum non suscipit, sed producit. Verum ne quis existimet declamare nos velle de talibus, nos non declamare volumus, sed clamare, ut festiuitatum gaudia sint cauta vestrarum, nataliumque vestrorum solemnitas teneat in exultatione mensuram, epulis nostris intersit Christus, in facie prandeatur auctoris, honestate conuiuij natura ipsa, quæ vos producit, honoretur, lætitiæ mensæ vestræ pertingat ad pauperes, familia vestra innocentia tripudiet disciplina, luxus abstat, fugetur effusio, saltatricum pestis, lenocinia cantorum, voluptatum fomenta, ventris onera, naufragia mentium, cum Herodiadis conuiujs abscindantur: ut præsens gaudium vestrum ad lætitiæm perueniat sempiternam. Hodie fratres, sermonem tulimus, non in Herodem tantum, sed etiam in Herodiadem: quia satis auditor intelligit, quanta sit fœlicitas martyris, quando miseriam persecutoris audierit: scire tamen nos conuenit, quia & Ioannes de morte sua natus est, & de natali suo mortuus est Herodes.

*In diuum Apollinarem Episcopum & Martyrem,
Sermo CXXVIII.*

BEATUS Apollinaris primo Sacerdotio solus hanc Ecclesiam Rauennatensem vernaculo atque inclyto Martyrij honore decorauit. Merito Apollinaris, quia iuxta mandatum Dei sui hic perdidit animam suam, ut eam inueniret in vitam sempiternam. Beatus qui ita cursum consummauit, fidem seruauit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco.

FF 3

Nec